

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **PEGATRON Czech s. r. o.**
sídlem Na Rovince 862, 720 00 Ostrava
zastoupeného advokátem JUDr. Richardem Mencnerem
sídlem Milíčova 1670/12, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2017 č. j. 15722/2017-900000-304.5,
ve věci úroku z prodlení,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaného bylo k odvolání žalobce změněno a doplněno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 21. 7. 2016 č. j. 87799/2016-570000-41, jímž byl žalobci doměřen úrok z prodlení ve výši 112 176 417 Kč. Žalovaný v napadeném rozhodnutí změnil mimo jiné dobu prodlení a s tím spojenou výši úroku z prodlení.
2. Žalobce namítá, že:
 - 1) napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť platební výměr Celního úřadu Ostrava ze dne 21. 5. 2010 č. j. 8021-10/10-146300-021, označovaný jako podkladová platební povinnost, byl fakticky zrušen rozhodnutím Generálního ředitelství cel ze dne 14. 12. 2015 č. j. 29490-4/2015-900000-304.5, které sice po formální stránce deklaruje toliko „změnu“ celého výroku platebního výměru č. j. 8021-10/10-146300-021, po stránce obsahové i faktické se však dle žalobce jedná o úplné zrušení prvostupňového rozhodnutí a jeho nahrazení rozhodnutím novým, byť ve stejné výši platební povinnosti a ohledně totožných dovozů zboží, neboť napadené rozhodnutí odvolacího orgánu spočívá na zcela novém základě nesouvisejícím s předešlým celním řízením. Z toho dle žalobce vyplývá, že nelze předepsat úrok z prodlení za období odpovídající existenci zrušeného rozhodnutí, když úrok je příslušenstvím daně vymezené řádným rozhodnutím o platební povinnosti. Žalobce má tedy za to, že ve vztahu k období, za které jsou úroky z prodlení vyměřovány, uplynula lhůta pro stanovení daně dle ust. § 148 zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „d. ř.“);
 - 2) napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť správní orgán nesprávně posoudil dobu trvání odkladného účinku žaloby v řízení sp. zn. 22 Af 99/2010. Žalobce uvádí, že soudní řízení pod sp. zn. 22 Af 99/2010 trvalo ode dne 1. 11. 2010 do dne 21. 5. 2015, tj. do doručení rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o zamítnutí kasační stížnosti celního orgánu proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 1. 2015 a po stejnou dobu trvaly odkladné účinky žaloby ve vztahu k původnímu platebnímu výměru. Dle žalobce je-li rozhodnutím soudu žalobě přiznán odkladný účinek, z povahy věci nastupuje odkladný účinek spolu se vznikem předmětné žaloby, tzn. od počátku řízení o žalobě. Také je dle žalobce nesprávný názor žalovaného, že řízení o správní žalobě trvalo pouze do dne 27. 1. 2015, když pro posouzení délky trvání odkladného účinku žaloby není rozhodné datum právní moci konečného rozhodnutí o žalobě, nýbrž kterého dne nejdříve mohla být právní moc rozhodnutí vyznačena, tzn. v posuzovaném případě datum doručení rozhodnutí kasačního soudu, kterým byla zamítnuta kasační stížnost správního orgánu proti rozhodnutí soudu I. stupně, tj. 20. 5. 2015;
 - 3) napadené rozhodnutí je nezákonné pro způsob, jakým posoudil soulad postupu celního orgánu I. stupně při vydání platebního výměru na úrok z prodlení se základními zásadami správy daní ve smyslu ust. § 5 a násl. d. ř. Dle žalobce předmětný platební výměr na úrok z prodlení představuje nepřiměřený postup správce daně, který vzhledem k probíhajícímu řízení o správní žalobě zatěžuje žalobce další významnou platební povinností, která sleduje osud sporného cla, a vzhledem k přetrvávajícímu zajištění jeho majetkem se nejedná o opatření v současné době nezbytné pro dosažení

cíle správy daní. Se zřetelem ke všem okolnostem věci měl a mohl žalovaný vyčkat s případným vyměřením úroku z prodlení na výsledek řízení o správní žalobě žalobce ohledně podkladové platební povinnosti, k níž je úrok vyměřován a jejíž právní osud úrok sleduje.

3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby, přičemž odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dodává, že odmítá tvrzení žalobce o tom, že by podkladová povinnost pro vydání platebního výměru na úrok z prodlení, tj. dodatečný platební výměr č. j. 8021-10/10-146300-021 ze dne 21. 5. 2010, byla zrušena vydaným rozhodnutím o odvolání č. j. 29490-4/2015-900000-304.5 ze dne 14. 12. 2015. Tento podkladový dodatečný platební výměr na clo byl totiž žalovaným postupem dle ust. § 116 odst. 1 písm. a) d. ř. v odvolacím řízení změněn, nikoli zrušen, jak tomu nesprávně podává žalobce. Předmět odvolacího řízení v nyní žalobou napadené věci byl vymezen napadeným rozhodnutím, tj. platebním výměrem na příslušenství cla – úrok z prodlení. Z tohoto důvodu námitky žalobce, které tento směřuje do a k průběhu řízení ve věci doměření dovozního cla, jsou nepřipadné, neboť se týkají předchozího již ukončeného daňového řízení, a to řízení na doměření dovozního cla, které je v současnosti v soudním přezkumu u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Af 5/2016. Dotčený platební výměr na úrok z prodlení byl celním úřadem vydán poté, kdy byly splněny zákonné podmínky pro jeho vydání v návaznosti na pravomocné a vykonatelné rozhodnutí o doměření cla, které nebylo ve stanovené lhůtě žalobcem uhrazeno. Jedná se přitom o deklaratorní rozhodnutí, kdy volnost správní úvahy v tom, zda úrok z prodlení předepsat, či zda s jeho předepsáním správce cla počká až do doby vyřízení řízení o správní žalobě vedené proti dodatečnému platebnímu výměru na dovozní clo, jak požaduje žalobce, není nikterak přípustná, když povaha úroku z prodlení je taková, že sleduje osud cla, tedy v případě zrušení výměru či dovýměru cla zaniká ex lege též předpis úroku z prodlení. Současně žalovaný uvedl, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku správní žalobě má účinky ex nunc a nikoli ex tunc, což znamená, že je účinné až od svého vydání, od okamžiku právní moci příslušného usnesení o tomto, do okamžiku právní moci meritorního a konečného rozhodnutí krajského soudu. Proto bylo nutné určení doby prodlení s úhradou cla, které celní úřad nesprávně do svého rozhodnutí o úroku z prodlení vůči odvolateli zahrnul, v odvolacím řízení napravit s ohledem na počátek a konec doby, po kterou z výše uvedeného důvodu (přiznání odkladného účinku žalobě krajským soudem, který má svůj počátek i konec) prodlení s úhradou cla ve skutečnosti nemělo trvat.
4. Skutkový stav je mezi účastníky nesporný a je podepřen i obsahem správních spisů. Dne 1. 11. 2010 podal žalobce u Krajského soudu v Ostravě žalobu, kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2010 č. j. 4417-2/2010-140100-21, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru Celního úřadu Ostrava ze dne 21. 5. 2010 č. j. 8021-10/10-146300-021, jímž byl žalobci vyměřen celní dluh v celkové částce 156 246 562 Kč. Podáním podaným u soudu dne 13. 12. 2010 žalobce navrhl, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek, a to s ohledem na výši vymáhané částky. Dne 21. 12. 2010 rozhodl krajský soud usnesením o přiznání odkladného účinku žalobě. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 27. 12. 2010. Po podání kasační stížnosti a zrušení rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě Nejvyšším správním soudem, opětovného rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě a zrušení jeho rozhodnutí Nejvyšším správním soudem a opětovného rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, rozhodl Nejvyšší správní

soud o zamítnutí kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Poslední rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nabylo právní moci dne 20. 5. 2015.

5. Dne 21. 7. 2016 Celní úřad pro Moravskoslezský kraj vydal platební výměr na úrok z prodlení č. j. 87799/2016-570000-41, kterým vyrozuměl žalobce o předpisu úroku z prodlení úhrady platební povinnosti vyměřené rozhodnutím č. j. 8021-10/10-146300-021 ze dne 21. 5. 2010 za dobu prodlení ode dne 3. 9. 2010, tj. po ukončení posečkání na základě rozhodnutí č. j. 8021-48/2010-146300-210 do dne 2. 9. 2015, tj. nejdéle za 5 let prodlení ve výši 112 176 471 Kč.
6. Proti platebnímu výměru na úrok z prodlení podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl dne 8. 3. 2017 č. j. 15722/2017-900000-304.5, jak je shora uvedeno, s odůvodněním, že shledal důvody k tomu, aby napadené rozhodnutí bylo změněno, nikoli však zrušeno. Jako důvodnou shledal námitku žalobce, kterou tento směřoval do výše vyměřené částky úroku z prodlení, a to z toho důvodu, že napadeným rozhodnutím byl žalobci vyměřen úrok z prodlení i za dobu, kdy probíhalo u Krajského soudu v Ostravě řízení o správní žalobě pod sp. zn. 22 Af 99/2010 a žalobě byl přiznán odkladný účinek. Žalovaný ovšem nesouhlasil se žalobcem s vymezením a stanovením doby, po kterou přiznaný účinek žaloby trval. Dle žalovaného má přiznání odkladného účinku žalobě mimořádný a dočasný charakter a shledá-li soud, že za existence mimořádných okolností je třeba pozastavit stav věci, tak účinky takového usnesení soudu je nutno posuzovat od tohoto okamžiku do budoucna, nikoli zpětně. Dle žalovaného je rozhodnutí o přiznání odkladného účinku účinné od svého vydání, od okamžiku právní moci příslušného usnesení do právní moci meritorního (konečného) rozhodnutí krajského soudu. Dle žalovaného námitka žalobce o předčasnosti vydání napadeného rozhodnutí z důvodu probíhajícího řízení o správní žalobě nemá zákonnou oporu a jako taková nepředstavuje a netvoří žádnou překážku pro řízení ve věci předsedání příslušenství cla. Názor žalobce o uplynutí lhůty k vyměření úroku napadeným rozhodnutím žalovaný odmítl jako nesprávný, protože v případě napadeného rozhodnutí se jedná o deklaratorní rozhodnutí, kterým se ukládá povinnost uhradit úrok z prodlení, a kterým se fakticky pouze a jenom deklaruje existence ex lege již vzniklé fiskální povinnosti, kdy dle ust. § 282 ve spojení s ust. § 276 odst. 1 zák. č. 13/1993 Sb., celního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní zákon“), účinného v rozhodné době v takovémto případě nejde o vyměřovací lhůtu, na kterou by se vztahoval institut prekluze, nýbrž o fázi vymáhání resp. vybrání příslušenství cla, na který se vztahuje režim promlčení. Lhůtou pro vydání rozhodnutí pro předsedání příslušenství cla (úroku z prodlení) tak byla šestiletá lhůta dle ust. § 282 celního zákona v rozhodné době, nikoli tříletá lhůta dle ust. § 148 d. ř. Vedle toho žalovaný zřídil k nemovitostem odvolatele k zajištění cla a jeho příslušenství zástavní právo, kdy v případě tohoto úkonu se jedná o právně zcela významnou skutečnost, která založila běh objektivní lhůty 30 let pro vybrání a vymáhání nejenom cla, ale i jeho příslušenství. Žalovaný v postupu na straně správního orgánu I. stupně neshledal žalobcem namítaný rozpor se základními zásadami správy daní, naopak je přesvědčen o tom, že celní úřad vlastní pravomoc uplatňoval v rámci a v rozsahu pravomoci jemu zákonem svěřené, aniž by přitom byl jeho postup shledán postupem v rozporu či nad rámec zákona, či snad v rozporu se základními zásadami správy daní. Poukazuje-li žalobce v odvolání na neúměrnou finanční zátěž, kterou mu způsobilo napadené rozhodnutí, tak bylo plně v dispozici žalobce, aby toto vlastní tvrzení o finanční zátěži nejenom v odvolání prohlásil, ale také doložil a osvědčil, což však žalobce neučinil. Současně žalovaný odkázal žalobce na možnost posečkání

a popř. prominutí úroku z prodlení ve smyslu ust. § 156 a § 259b d. ř. K poslední námitce žalovaný uvedl, že dodatečný platební výměr celního úřadu byl v odvolacím řízení postupem dle ust. § 116 odst. 1 písm. a) d. ř. změněn, nikoli však zrušen, jak uvádí žalobce.

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Žalobní bod 1) je nedůvodný. Žalovaný v řízení postupoval dle ust. § 116 odst. 1 písm. a) d. ř. a dodatečný platební výměr správního orgánu I. stupně změnil. V dané věci krajský soud v řízení o žalobě sp. zn. 22 Af 99/2010 zrušil pouze rozhodnutí odvolacího správního orgánu (nikoli rozhodnutí správního orgánu I. stupně). Odvolací správní orgán poté v souladu s právními předpisy dodatečný platební výměr změnil. Krajský soud dospěl k závěru, že nešlo o zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, nýbrž o jeho změnu i přesto, že žalovaný změnil celý výrok napadeného dodatečného platebního výměru a tento odůvodnil. Zůstal totiž stále zachován předmět řízení, tj. vyměření konkrétního cla z konkrétních dovozů. Na této totožnosti předmětu řízení nemůže jiné skutkové či právní posouzení věci odvolacím orgánem ničeho změnit.
9. Nedůvodným je i žalobní bod 3). Soud neshledal při vydávání platebního výměru na úrok z prodlení rozpor se základními zásadami správy daní. Povinnost uhradit úrok z prodlení vznikla počínaje dnem následujícím po dni splatnosti. Platební výměr na úrok z prodlení byl správním orgánem I. stupně vydán po splnění zákonných podmínek pro jeho vydání v návaznosti na pravomocné a vykonatelné rozhodnutí o doměření cla. Úrok z prodlení je příslušenstvím cla a sleduje jeho osud. Správní orgán nemá volnost úvahy v tom, zda úrok z prodlení předepíše či nikoliv. Úrok z prodlení vzniká automaticky ze zákona. Správce daně ho tudíž nevyměřuje s konstitutivními účinky. Proto k tomuto žalobnímu bodu soud uzavírá, že správní orgán I. stupně nepochybil, pokud (ze zákona vzniklý) úrok z prodlení vůči žalobci deklaroval.
10. U žalobního bodu 2) na první pohled není mezi účastníky sporná otázka, zda byly odloženy účinky napadeného rozhodnutí, ale po jakou dobu tomu tak bylo, tj. kdy započala a kdy skončila doba, po kterou byly účinky napadeného rozhodnutí odloženy. Přesto krajský soud (a to i pod vlivem rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019 č. j. 8 Afs 4/2018-37, www.nssoud.cz, shledal otázku, zda vůbec má odkladný účinek vliv na úrok z prodlení, rozhodnou pro posouzení této věci.
11. Institut odkladného účinku upravuje ust. § 73 s. ř. s., který mimo jiné stanovuje, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Současně toto ustanovení stanovuje, že se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
12. Podle § 264 odst. 14 d. ř. (účinného od 1. 1. 2011) pro daně, jejichž původní den splatnosti nastal do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se uplatní úrok z prodlení podle dosavadních právních předpisů (soud uvádí, že v tomto rozsudku používá pojem „daň“

v širokém smyslu s ohledem na § 320 odst. 1 písm. c) celního zákona, tj. tak, že tento pojem zahrnuje i clo).

13. Podle § 63 odst. 1 zák. č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP“) daňový dlužník je v prodlení, nezaplatí-li splatnou daň nejpozději v den její splatnosti.
14. Podle § 63 odst. 2 věty první ZSDP daňovému dlužníku vzniká povinnost uhradit úrok z prodlení za každý den prodlení, počínaje dnem následujícím po dni splatnosti až do dne platby včetně, a to ode dne původního dne splatnosti.
15. Z právě citovaných ustanovení vyplývá, že úrok z prodlení podle ZSDP není přímým následkem rozhodnutí o vyměření daně, ale přímým důsledkem prodlení, tj. nezaplacením daně v den její splatnosti.
16. Na rozdíl od jiných daní nenastává splatnost cla okamžikem pevně stanoveným obecně závazným předpisem.
17. Podle čl. 222 odst. 1 písm. a) Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění pozdějších předpisů, částky cla sdělené podle článku 221 musí dlužníci zaplatit v následujících lhůtách: není-li daně osobě vyhrazen některý ze způsobů ulehčení platby podle článků 224 až 229, musí být platba provedena ve stanovené lhůtě. Aniž je dotčen čl. 244 druhý pododstavec, nesmí tato lhůta přesáhnout deset dní od dne, kdy je dlužníkovi sdělena částka dlužného cla (...).
18. Z právě citovaného ustanovení se podává, že jakkoli je clo splatné ve lhůtě stanovené celními orgány při sdělení výše dlužného cla, normuje se, že tato lhůta splatnosti běží již od okamžiku sdělení částky dlužného cla.
19. V nyní posuzovaném případě byla částka dlužného cla žalobci sdělena dodatečným platebním výměrem Celního úřadu Ostrava ze dne 21. 5. 2010 č. j. 8021-10/10-146300-021, který byl žalobci doručen dne 24. 5. 2010. Lhůta byla desetidenní, proto její konec připadl na 3. 6. 2010 (čtvrtek, který byl pracovním dnem). Po uplynutí této lhůty (tj. dnem 4. 6. 2010) se žalobce ocitl v prodlení s platbou cla (bez ohledu na to, že jeho výše mohla být ještě následně korigována v odvoláím řízení a při soudním přezkumu).
20. K přiznání odkladného účinku žalobě došlo až po 3. 6. 2010 (usnesením ze dne 21. 12. 2010, které nabylo právní moci dne 27. 12. 2010), tj. v době, kdy lhůta splatnosti již marně uplynula. Proto v prosinci 2010 ani později již nemohlo mít přiznání odkladného účinku na běh lhůty splatnosti žádný vliv, neboť tato lhůta již uplynula.
21. Na okamžik splatnosti pak nemá vliv ani žalobci povolené posečkání (podle rozhodnutí Celního úřadu Ostrava ze dne 23. 11. 2010 č. j. 8021-48/2010-146300-210), neboť ust. § 60 ZSDP ani ust. § 156 - § 157 d. ř. žádný takový účinek posečkání nepřiznávají.
22. Na základě právě uvedeného krajský soud uzavírá, že přiznání odkladného účinku žalobě v nyní posuzovaném případě nemohlo mít vliv na splatnost cla a tím ani na závěr, zda byl žalobce v prodlení s jeho platbou.
23. Krajský soud proto rekapituluje, že v případě přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí odvolacího orgánu, kterým je zamítnuto odvolání proti vyměření cla se pozastavují jen ty účinky žalobou napadeného rozhodnutí, které v konkrétním okamžiku

ještě pozastavit lze. V prosinci 2010 však již nebylo možno přerušit či stavět běh lhůty, který skončil již o půl roku dříve.

24. Krajský soud proto uzavírá, že důvodným není ani žalobní bod 2).
25. Pro úplnost krajský soud uvádí, že soudu bylo doručeno i podání žalobce ze dne 18. 7. 2019, které je svým obsahem polemikou s rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019 č. j. 8 Afs 4/2018-37 a ze dne 18. 9. 2015 č. j. 5 Afs 29/2015-68, oba www.nssoud.cz, a jejich konfrontaci s nálezem Ústavního soudu ze dne 30. 9. 2008 sp. zn. II. ÚS 1260/07, nalus.usoud.cz.
26. Krajský soud se necítí povolán k revizi přijatých závěrů Nejvyššího správního soudu, protože může jen konstatovat, že po dobu přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí odvolacího orgánu, kterým je zamítnuto odvolání proti vyměření cla, jistě nelze vést exekuci pro vyměřené clo. Týká-li se však úroku z prodlení (který není účinkem rozhodnutí, ale následkem prodlení), nemá – krom skutečnosti, že po dobu přiznání odkladného účinku nelze exekvovat ani ten – na něj přiznání odkladného účinku žádný vliv.
27. Polemizuje-li dále žalobce ve svém podání ze dne 18. 7. 2019 s argumentací žalovaného v kasační stížnosti, krajský soud se k takto nastoleným otázkám nevyjadřuje, když vypořádání kasačních námitek žalovaného není předmětem tohoto prvostupňového rozsudku, a když navíc tyto otázky nebyly ani rozhodné pro posouzení věci.
28. S ohledem na skutečnost, že žádný z uplatněných žalobních bodů nebyl shledán důvodným, krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšný žalovaný se u dnešního jednání náhrady nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 13. listopadu 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu